

Trumpem pokračuje proces, který už začal Obama, umenšovat výdaje na americký vliv ve světě. Je to proces, který je přirozený a jednou musel přijít. Zdržovaly jej určité okolnosti, jako byl třeba dovoz arabské ropy, který musel být zajištěn i mocensky, závazky v NATO a boj proti terorismu.

Globální situace mění se nástupem nových velmocí

Akce USA v zahraničí byly vždy globalistického charakteru, buď ideologického (šíření svobody a demokracie), nebo pragmatického. Ovšem téměř nikdy z toho americký lid nic neměl. Ideologické akce zaplatil ze svého a pragmatické vedly k naplnění kapes transnacionálního kapitálu obrovskými zisky z obchodu a investic v zaostalém světě s využitím levné pracovní síly a zdrojů. To ohrozilo americkou nižší střední třídu nezaměstnaností a nízkými platy, aby mohli konkurovat levné pracovní síle přistěhovalců. V podstatě se dalo čekat, že se vzbouří. Každý americký vlastenec musí globalistickou politiku odmítnout. Jenže Trump má celkem holé ruce a globalisté se zabydli za předchozích vlád ve všech institucích, které potom při volbách nahrávaly Clintonové. Nelze přece předpokládat ani dnes, že by šéfové tajných služeb dosazení Obamou nevyužili proti Trumpovi všechny prostředky, taktéž univerzity, levicové občanské organizace, sdělovací prostředky v rukou oligarchů atd. proti Trumpovi použijí, co se dá, včetně ruské karty, která je nejsilnější. Jde totiž o obrovské peníze ze zisků transnacionálního kapitálu a využívání nízkých mezd přistěhovalců. Platit vyšší platy americké střední třídě a zaměstnat ji na výrobě zboží dnes kupovaném z Číny, je černá mýra globalistů. Trump musí být zničen!

Už Obama avizoval, že americké základny nepostaví, snažil se domluvit s Ruskem a dalšími hráči v regionu. Jeho představa, že je to Bushova politika, která vytváří zbytečné války a napětí, se ukázala jako naivní. Obama spíše z ideologických důvodů chtěl stáhnout vojska ze světa. Nemyslím si, že všichni globalisté ho podporovali (podpora povstalců v Libyi a Sýrii, Majdam na Ukrajině). Amerika už dávno cítila, že nemá na to, aby celý svět ovládla, zvláště když selhal ideologický Bushův projekt šíření demokracie a vytvoření nového přátelského světa demokratických států.

Všechno to má na svědomí nástup nových velmocí a nového globálního kapitálu Číny, Ruska, Indie apod. Nejen že peníze na to musí dát Američané, ale stále je méně smysluplné takovou světovou hegemonii vytvářet, když už Amerika většinu kapitálu ve světě nemá, naftu už těží ze svých zdrojů a na jejím dovozu závislá není. Ovládat svět je velice drahé. Pořád se někdo bouří a protihráči už mají dost peněz, aby to podporovali, jednak Rusko a jednak islámské státy začínají stále více rozhodovat, Čína kupuje celé kontinenty.

Původní projekt odpovídající zřejmě rozložení transnacionálního kapitálu Západu, ve kterém by byla USA a Evropa jaksi spojeni, by znamenal pokračovat v globalistické politice alespoň v tomto prostoru, garantované americkou armádou v Evropě. Ovšem Trumpův program na obnovu americké vnitřní síly a střední třídy znamená USA postupně izolovat i od Evropy.

Evropa v nové situaci

Trump si příliš necení EU. Vyčítá jí, že žila na úkor Ameriky, a dokonce má tento názor především o Německu. Vidí ovšem, že musí nějak uspokojit strach Polska a baltských zemí z Ruska, a tak pokračuje v obsazování východního území armádami. Je otázka, jestli zná evropské poměry natolik, aby správně rozhodoval, ale určitě pokračuje v mýtech, které Američané o Evropě mají zažitě. To je strach z Německa, ze kterého nestáhli vojska ani po pádu železné opony.

Američané se vždy připravovali odejít. Ale stále ještě nebyla jistota, že Evropa bude taková, aby se neopakovaly zničující války. Ale jaká by Evropa vlastně měla být? Je vůbec představa o integrované Evropě? Myslím si, že Evropa svojí integrací vlastně ani neví, kam směřuje. Čím integrovanější bude, tím více stoupne role Německa, úplná federace znamená, že budou vládnout Němci. Jednak hospodářsky, jednak v parlamentu svojí většinou. Angličané to už pochopili. Jakmile už moc museli poslouchat Merkelovou, tak raději takový útvar opustí. Ale tím zase jen vzroste dominance Německa. Silná evropská federace může být jen vládou Němců, nikoliv ovšem nacistů, ale něco na způsob Mitteleuropy (podle německého politologa F. Neumanna), kde budou národy tvořit jen nějaké folklórní skupiny, zatímco německý národ bude mít v rukou státní správu a hospodářství, germanizovat úspěšné lidi vystudované na německých univerzitách a úspěšné příslušníky střední třídy, zatímco „národy“ budou tvořeny jen dělným a přihlouplým lidem, v moderní době spíše různými příjemci dotací a jinými žebráky. Je to ta představa, kterou by globalisté chtěli? Ale co jiného, aby se vyloučil vliv Ruska a Číny? *„Čím více Evropy, tím méně Ruska,“*

skandovali příslušníci politické strany TOP. Ale co je to „více Evropy“? Není to snad německý projekt Mitteleuropy, šířený kdysi císařským Německem? Je snad jiný projekt?

Evropa nemá jednotnou identitu, stále se projevuje nacionalismus, i když ne otevřený: vidíme to třeba na dvojí šarži potravinových výrobků, jedny pro Německo, druhé, ty mizernější, pro východ. Vidíme to na postoji k Řecku, které se stalo vlastně periferií bez vlastního kapitálu, vykoupenou evropským kapitálem a naprosto závislou na metropoli v Berlíně. Vidíme to na postoji k pracovní síle mající pětinové příjmy na východě oproti západu. Vidíme to na problémech, které dělají východoevropští řidiči kamionů s nízkými platy konkurující francouzským firmám. Najednou se vyrobí ochranná opatření, která, kdyby vznikla na východě, by byla nepřijatelná dnes připisovaná třeba Orbánovi. Rád bych věděl, jestli by bylo možné u nás dát cizincům mýtné a domácím ne, jako v Německu.

Tato situace není přechodná, nemění svoji gradaci a spíše se prohlubuje. Není tedy nějaký opravdový integrační proces. Je pouze administrativní sjednocování podpořené zvyšováním ekonomické závislosti slabých na silných. Je nacionalismus, možná skrytý, možná podvědomý, stále je MY a ONI. Sny globalistů a europeistů jsou fantasmagorie. Nějaká gesta a řeči z Bruselu o jednotné Evropě jsou mimo mísu, stále je to jen natahování ruky pro dotace, které milostivě přicházejí s podmínkami. Největší úspěch politiků je vyžebření dotací, a žebrácký lid (žebrácké myšlení, nikoliv skutečný materiální stav) je proto volí.

Závěr

Hrozí návrat starých časů. Západní národy (Francie a Itálie) se odtrhnou od EU cítíce, že ztratily vliv na dění v superstátě. Východní to nebudou moci učinit, protože jsou ekonomicky závislé na německém kapitálu a trhu. Zisky z východu půjdou převážně do Německa. Východní státy budou montovny, dodavateli levných dílů, levné pracovní síly a vzdělaných schopných lidí pro práce v Německu. Nebudou mít na státní, sociální a veřejné výdaje, které postupně převezme Německo zároveň se zrušením státní samostatnosti „národů“. Superstát ovládaný Němci nedovolí „národům“ nějakou výraznou hodnotu obchodu mimo hranice superstátu, a tím se zajistí německá hospodářská hegemonie; nakonec USA asi tomu půjdou vzorem svojí izolací. Ostatní velmoci, zvláště Rusové (kdoví jestli snad jednou také Američané), budou nepřátelé a vytvoří se různé politické zábrany pro obchod s nimi a ukotvení jejich kapitálu. Nebude, kdo by samostatnost „národů“ podpořil (jako kdysi Wilson).

Odchod Američanů z Evropy je nepříznivý proces. Nahradí je evropská armáda s německým velením. Americký vliv je transnacionální a přes všechny nepříjemnosti a selhání vlastně nezávislou existenci malých národů umožňuje, dovoluje se alespoň nějak bránit hospodářské závislosti a hledat její řešení třeba obchodem s jinými velmocemi. Německý vliv je už implicitně nacionální a nezávislost „národů“ nedovolí v zájmu nejspíše deklarovaném jako evropský, nejspíše obrana Evropy proti nějakému nepříteli. Jestli Rusko správně vyhodnotí nebezpečí, potom to německé je jistě větší, protože se dotýká samotné existence národů a nakonec postupně zaklepe i na brány samotného Ruska.

Staré časy jsou na postupu, Martin Schulz to už říká docela na rovinu: *„Bud’ budete solidární (rozuměj poslušní), nebo nedostanete dotace.“*

To je první skutečně jasný výstřel. Po volbách můžeme čekat zcela jiný přístup, než jsme doposud poznali. Nátlak na slabý žebračkový stát je velmi snadný.

Vlastimil Podracký